



ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Martina Bargela na neverejnom zasadnutí 1. augusta 2017 podľa § 382a Trestného poriadku, s následným verejným vyhlásením rozsudku v trestnej veci **obvineného J. J.**, pre pokračovací trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. b/, písm. c/ zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej Tr. zák.) a iné, o dovolaní obvineného J. J., ktoré podal prostredníctvom obhajcu JUDr. Pavla Trnku, advokáta v Bánovciach nad Bebravou, proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 11. decembra 2012, sp. zn. 1To/32/2012, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 11. decembra 2012, sp. zn. 1To/32/2012, a v konaní, ktoré mu predchádzalo

bol porušený zákon

v ustanoveniach § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. c/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z., v ustanovení § 256 zák. č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len Tr. por.), **v neprospech obvineného J. J.**

Podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku rozsudok Krajského súdu v Nitre z 11. decembra 2012, sp. zn. 1To/32/2012, **sa z r u š u j e.**

Z r u š u j ú s a aj ďalšie rozhodnutia na zrušený rozsudok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku Krajskému súdu v Nitre **sa p r i k a z u j e,** aby vec v potrebnom rozsahu **znovu prerokoval a rozhodol.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Topoľčany, sp. zn. PE-1T/144/2000, zo 14. novembra 2011 (v poradí druhým v tejto trestnej veci – prvý bol rozsudok Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 1T/144/2000, z 19. februára 2002), bol obvinený J. J., uznaný za vinného v bodoch 2/ a 3/ z pokračovacieho trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Trestného zákona č. 140/1961 Zb., v znení neskorších predpisov, v bodoch 4/, 5/, 7/, 8/, 9/, 12/, 14/ z trestného činu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 255 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona č. 140/1961 Zb., v znení zákona č. 10/1992 Z. z., v bodoch 1/, 6/, 10/, 11/, 13/, 15/, 16/ z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. c/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov na tom skutkovom základe, že

1/ ako starosta obce S. a štatutárny orgán v majetkovoprávných vzťahoch obce a v pracovnoprávných vzťahoch pracovníkov obce, ktorému ako zamestnávateľovi vyplývala povinnosť odvádzať za zamestnancov obce z ich mzdy zrazené odvody na nemocenské poistenie, dôchodkové zabezpečenie, zdravotné poistenie a príspevok na poistenie v nezamestnanosti, v období od 1. apríla 1994 do 30. mája 1998 v obci S. v deň výplat zamestnancov z ich mzdy odvody zrazil, avšak neodviedol ich príslušným poisťovniam a úradu práce, zrazené sumy si ponechal pre ďalšie hospodárenie obce a zabezpečenie iných finančných potrieb obce, pričom týmto konaním neodviedol za obdobie od 1. apríla 1994 do 30. mája 1998 Sociálnej poisťovni, pobočka T. zrazenú sumu vo výške 217 700 Sk, C., pobočka N. za obdobie od 1. júla 1996 do 30. mája 1998 zrazenú sumu vo výške 11 318 Sk, Z. za obdobie od 1. apríla 1997 do 30. mája 1998 zrazenú sumu vo výške 5 823 Sk a Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny P. za obdobie od 1. januára 1995 do 30. mája 1998 zrazenú

sumu vo výške 25 711 Sk, čím si pre ďalšie hospodárenie obce ponechal celkovo sumu vo výške 10 556,66 € (318 030 Sk),

2/ ako starosta obce S. dňa 24. mája 1994 v obci S. uzavrel a podpísal s firmou I., D. zmluvu o dielo č. X. na vykonanie verejných prác "Sanácia skládky TKO S. – projekt stavby a realizácia", pričom vykonanie týchto prác zadal firme I. D. napriek tomu, že pred uzavretím zmluvy o dielo neprebehla verejná súťaž na vykonanie týchto verejných prác v zmysle ustanovení zák. č. 263/1993 Z. z. o verejnom obstarávaní tovarov, služieb a verejných prác, v ktorej by firma I. D. zvíťazila, keďže túto verejnú súťaž obvinený J. J. za obec S. ako obstarávateľa verejných prác ani nevyhlásil,

3/ ako starosta obce S. v presne nezistený deň v roku 1994 v obci S. uzavrel a podpísal s firmou R., stavebno-obchodné združenie, Z. zmluvu o dielo na vykonanie verejných prác "Realizácia rozvodu STL plynovodu v obci S.", pričom vykonanie týchto prác zadal firme R., stavebno-obchodné združenie, Z. napriek tomu, že pred uzavretím zmluvy o dielo neprebehla verejná súťaž na vykonanie týchto verejných prác v zmysle ustanovení zák. č. 263/1993 Z. z. o verejnom obstarávaní tovarov, služieb a verejných prác, v ktorej by táto firma zvíťazila, keďže túto verejnú súťaž obvinený J. J. za obec S. ako obstarávateľa verejných prác ani nevyhlásil,

4/ ako starosta obce S. dňa 1. augusta 1996 uzavrel s firmou P., zastúpenou majiteľkou H. S., zmluvy o dielo na vypracovanie projektov stavieb - plynofikácia základnej školy v obci S. za sumu 45 000 Sk, plynofikácia Farského úradu v obci S. za sumu 4 000 Sk, plynofikácia Zdravotného strediska v obci S. za sumu 10 000 Sk, i keď tieto budovy nie sú majetkom obce S., čím porušil povinnosť zveľaďovať, chrániť a zhodnocovať majetok obce uloženú mu zák. č. 138/1991 Zb. o majetku obcí, keďže použil finančné prostriedky obce na vypracovanie projektov plynofikácie neobecných budov, čím spôsobil obci S. škodu vo výške 1 958,45 € (59 000 Sk),

5/ ako starosta obce S. dňa 5. augusta 1996 uzavrel v P. s M. P. kúpnu zmluvu na odpredaj nehnuteľnosti v obci S. vo vlastníctve obce S. parcela č. X. - zastavaná plocha o výmere 385 m² a dom súpisné číslo X. na nej stojaci, bez súhlasu obecného zastupiteľstva, čím porušil povinnosť uloženú mu zák. č. 138/1991 Zb. o majetku obcí, že zmluvné prevody vlastníctva nehnuteľného majetku obce podliehajú schváleniu obecným zastupiteľstvom

a že má povinnosť zveľaďovať, chrániť a zhodnocovať majetok obce, za sumu 60 000 Sk napriek tomu, že cena tejto nehnuteľnosti bola znaleckým posudkom stanovená na sumu 85 800 Sk, čím spôsobil obci S. škodu vo výške 856,40 € (25 800 Sk),

6/ ako starosta obce S. dňa 18. októbra 1996 uzavrel vo V. zmluvu o pôžičke na sumu 30 000 Sk s obcou V., zastúpenú starostom obce A. F., bez súhlasu obecného zastupiteľstva, pričom tieto finančné prostriedky nezaevidoval do pokladne obce, použil ich pre svoju potrebu, čím spôsobil obci S. škodu vo výške 995,82 € (30 000 Sk),

7/ ako starosta obce S. dňa 10. júla 1997 uzavrel v S. s M. Š. kúpnu zmluvu na odpredaj nákladného motorového vozidla zn. FIAT DUCATO 242 E ŠPZ T. vo vlastníctve obce S., bez súhlasu obecného zastupiteľstva, za sumu 30 000 Sk, čím porušil povinnosť uloženú mu zák. č. 138/1991 Zb. o majetku obcí, že zmluvné prevody vlastníctva hnuťného majetku nad hodnotu určenú obecným zastupiteľstvom podliehajú schváleniu obecným zastupiteľstvom a že má povinnosť zveľaďovať, chrániť a zhodnocovať majetok obce, čím obci S. spôsobil škodu vo výške 946,03 € (28 500 Sk),

8/ ako starosta obce S. dňa 14. júla 1997 uzavrel v S. so S. D. a J. P. kúpnu zmluvu na odpredaj nehnuteľnosti v obci S. vo vlastníctve obce S. – parcela č. X./X. - zastavaná plocha o výmere 381 m², parcela č. X./X. - zastavaná plocha o výmere 32 m² a budova pálenice súpisné číslo X. postavená na parcele č. X./X., bez súhlasu obecného zastupiteľstva, čím porušil povinnosť uloženú mu zák. č. 138/1991 Zb. o majetku obcí, že zmluvné prevody vlastníctva nehnuteľného majetku obce podliehajú schváleniu obecným zastupiteľstvom a že má povinnosť zveľaďovať, chrániť a zhodnocovať majetok obce, za sumu 50 940 Sk stanovenú znaleckým posudkom, čím obci S. spôsobil škodu vo výške 1 690,90 € (50 940 Sk),

9/ ako starosta obce S. dňa 15. októbra 1997 uzavrel v P. so S. Ď. kúpnu zmluvu na odpredaj nehnuteľnosti v obci S. vo vlastníctve obce S. – parcela č. X., dom, dvor o výmere 694 m² bez súhlasu obecného zastupiteľstva, čím porušil povinnosť uloženú mu zák. č. 138/1991 Zb. o majetku obcí, že zmluvné prevody vlastníctva nehnuteľného majetku obce podliehajú schváleniu obecným zastupiteľstvom a že má povinnosť zveľaďovať, chrániť a zhodnocovať majetok obce, za sumu 150 000 Sk napriek tomu, že cena

tejto nehnuteľnosti bola znaleckým posudkom stanovená na sumu 199 180 Sk, čím spôsobil obci S. škodu vo výške 1 632,48 € (49 180 Sk),

10/ ako starosta obce S. prijal v obci S. od S. Ď. dňa 29. apríla 1998 sumu 50 000 Sk, dňa 13. mája 1998 sumu 10 000 Sk, dňa 28. mája 1998 sumu 10 000 Sk, dňa 12. júna 1998 sumu 10 000 Sk a dňa 25. júna 1998 sumu 20 000 Sk ako splátky za odpredanú obecnú nehnuteľnosť – parcela č. X. dom, dvor o výmere 694 m² v obci S., príjem týchto peňažných prostriedkov nezaevidoval do pokladne obce, použil ich pre svoju potrebu, čím spôsobil obci S. škodu vo výške 3 319,39 € (100 000 Sk),

11/ ako starosta obce S. dňa 20. júla 1998 v P. vybral z účtu Miestneho osvetového strediska S. č. X. vedeného v S., a.s., mestská pobočka T., filiálka P., sumu 500 000 Sk, ktoré patrili obci S. a boli poukázané na tento účet S., š. p., odštepny závod N. ako kompenzácia finančných prostriedkov na výstavbu plynifikácie obce, pričom tieto peňažné prostriedky nezaevidoval do pokladne obce a použil z nich pre svoju potrebu sumu 295 197,50 Sk, čím spôsobil obci S. škodu vo výške 9 798,76 € (295 197,50 Sk),

12/ ako starosta obce S. dňa 10. októbra 1998 v S. uzavrel s A. H. a D. H. kúpnu zmluvu na odpredaj nehnuteľnosti v obci S. vo vlastníctve obce S. - diel X. od parcely č. X. pred THM ako novovytvorená parcela č. X./X. o výmere 9 m² - zastavaná plocha, diel X. od parcely č. X./X. pred THM ako novovytvorená parcela č. X./X. o výmere 31 m² - zastavaná plocha, diel X. od parcely č. X./X. pred THM ako novovytvorená parcela č. X./X. o výmere 696 m² - zastavaná plocha, bez súhlasu obecného zastupiteľstva, čím porušil povinnosť uloženú mu zák. č. 138/1991 Zb. o majetku obcí, že zmluvné prevody vlastníctva nehnuteľného majetku obce podliehajú schváleniu obecným zastupiteľstvom a že má povinnosť zveľaďovať, chrániť a zhodnocovať majetok obce, za sumu 147 720 Sk stanovenú v zmysle vyhlášky č. 465/1991 Zb. o cenách stavieb, pozemkov, trvalých porastov, úhradách za zriadenie práva osobného užívania pozemkov a náhradách za dočasné užívanie pozemkov v znení neskorších predpisov, čím spôsobil obci S. škodu vo výške 488,61 € (14 720 Sk),

13/ ako starosta obce S. v mesiaci október 1998 nevyplatil členom okrskovej volebnej komisie pre voľby do NR SR v obci S. J. L., A. B., M. B., D. K., J. Z. odmenu vo výške 630 Sk na osobu a tieto peňažné prostriedky, ktoré boli na tento účel poukázané obci S.

Okresným úradom v P., odborom financií, vo výške 104,56 € (3 150 Sk), použil pre svoju potrebu,

14/ ako starosta obce S. dňa 13. októbra 1998 uzavrel v P. s I. Ď. a S. Ď. kúpnu zmluvu na odpredaj nehnuteľností v obci S. vo vlastníctve obce S. – parcela č. X./X. - zastavaná plocha o výmere 272 m² a dom súpisné číslo X. na nej stojaci, bez súhlasu obecného zastupiteľstva, čím porušil povinnosť uloženú mu zák. č. 138/1991 Zb. o majetku obcí, že zmluvné prevody vlastníctva nehnuteľného majetku obce podliehajú schváleniu obecným zastupiteľstvom a že má povinnosť zveľaďovať a zhodnocovať majetok obce, za sumu 70 000 Sk napriek tomu, že cena tejto nehnuteľnosti bola znaleckým posudkom stanovená na sumu 97 380 Sk, čím spôsobil obci S. škodu vo výške 3 232,42 € (97 380 Sk),

15/ ako starosta obce S. vybral z účtu ŠK Obecný úrad S. č. X. vedeného v S., a.s., mestská pobočka T., filiálka P., dňa 3. decembra 1998 sumu 80 000 Sk a dňa 9. decembra 1998 sumu 40 000 Sk, ktoré patrili obci S. a boli poukázané na tento účet firmou S., a.s. T. a firmou P. spol. s r.o. T., ako správny poplatok za prevádzkovanie výherných hracích prístrojov, pričom tieto finančné prostriedky nezaevidoval do pokladne obce, použil ich pre svoju potrebu, čím spôsobil obci S. škodu vo výške 3 983,27 € (120 000 Sk),

16/ ako starosta obce S. dňa 8. januára 1999 prevzal v S. od M. P. sumu 6 000 Sk za prenájom sály kultúrneho domu vo vlastníctve obce S. na diskotéky, pričom tieto finančné prostriedky nezaevidoval do pokladne obce, použil ich pre svoju potrebu, čím spôsobil obci S. škodu vo výške 199,16 eur (6 000 Sk).

Za to bol obvinenému uložený podľa § 213 ods. 2 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z., v znení neskorších predpisov, § 41 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z., § 36 písm. j/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z., § 37 písm. h/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z., úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok, výkon ktorého bol obvinenému podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. podmienene odložený a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. súd obvinenému určil skúšobnú dobu vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 228 ods. 1 Trestného poriadku č. 141/1961 Zb. súd uložil obvinenému povinnosť nahradiť poškodeným J. L., nar. X., bytom S., H. X., A. B., nar. X., bytom S., D.

č. X., M. B., nar. X., bytom S. č. X., D. K., nar. X., bytom P., ul. P. X., škodu vo výške 20,91 € (630 Sk) každej z poškodených.

Podľa § 229 ods. 1 Trestného poriadku č. 141/1961 Zb. súd poškodené strany: D., a.s. E. X., B., IČO: X., Obec S., Sociálna poisťovňa, pobočka T., N. X./X., IČO: X., V., a.s. so sídlom B., M. X., IČO: X. a Okresný úrad práce P. s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podala písomne v zákonnej lehote odvolanie prokurátorka Okresnej prokuratúry Topoľčany, čo do výroku o vine a súvisiaceho výroku o treste v neprospech obvineného J. J. (č. l. 2809), ktoré odvolanie okresná prokurátorka dodatočne písomne odôvodnila podaním z 3. februára 2012 (č. l. 2823); odvolanie podal aj obvinený J. J., čo do výroku o vine a treste, ktoré písomne odôvodnil prostredníctvom obhajcu JUDr. Pavla Trnku písomným podaním z 20. januára 2012 (č. l. 2816).

Krajský súd v Nitre rozsudkom, sp. zn. 1To/32/2012, z 11. decembra 2012, podľa § 258 ods. 1 písm. b/, písm. f/, ods. 2 Trestného poriadku č. 141/1961 Zb. zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o vine v bodoch 2/, 3/, 12/, 14/, vo výroku o treste a vo výroku o náhrade škody.

Zároveň podľa § 259 ods. 3 Trestného poriadku obvineného J. J. uznal za vinného v bodoch 2/ a 3/ z pokračovacieho trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona č. 140/1961 Zb. a v bodoch 4/, 5/, 7/, 8/, 9/, 12/, 14/ z trestného činu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 255 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona č. 140/1961 Zb. na tom skutkovom základe, že

2/ ako starosta obce S. dňa 24. mája 1994 v obci S. uzavrel a podpísal s firmou I., D. zmluvu o dielo č. X. na vykonanie verejných prác "Sanácia skládky TKO S. – projekt stavby a realizácia", pričom vykonanie týchto prác zadal firme I. D. napriek tomu, že pred uzavretím zmluvy o dielo neprebehla verejná súťaž na vykonanie týchto verejných prác v zmysle ustanovení zák. č. 263/1993 Z. z. o verejnom obstarávaní tovarov, služieb a verejných prác, v ktorej by firma I. D. zvíťazila, keďže túto verejnú súťaž obvinený J. J. za obec S. ako obstarávateľa verejných prác ani nevyhlásil,

3/ ako starosta obce S. v presne nezistený deň v roku 1994 v obci S. uzavrel a podpísal s firmou R., stavebno-obchodné združenie, Z. zmluvu o dielo na vykonanie verejných prác "Realizácia rozvodu STL plynovodu v obci S.", pričom vykonanie týchto prác zadal firme R., stavebno-obchodné združenie, Z. napriek tomu, že pred uzavretím zmluvy o dielo neprebehla verejná súťaž na vykonanie týchto verejných prác v zmysle ustanovení zák. č. 263/1993 Z. z. o verejnom obstarávaní tovarov, služieb a verejných prác, v ktorej by táto firma zvíťazila, keďže túto verejnú súťaž obvinený J. J. za obec S. ako obstarávateľa verejných prác ani nevyhlásil,

4/ ako starosta obce S. dňa 1. augusta 1996 uzavrel s firmou P., zastúpenou majiteľkou H. S., zmluvy o dielo na vypracovanie projektov stavieb - plynofikácia základnej školy v obci S. za sumu 45 000 Sk, plynofikácia Farského úradu v obci S. za sumu 4 000 Sk, plynofikácia Zdravotného strediska v obci S. za sumu 10 000 Sk, i keď tieto budovy nie sú majetkom obce S., čím porušil povinnosť zveľaďovať, chrániť a zhodnocovať majetok obce uloženú mu zák. č. 138/1991 Zb. o majetku obcí, keďže použil finančné prostriedky obce na vypracovanie projektov plynofikácie neobecných budov, čím spôsobil obci S. škodu vo výške 1 958,45 € (59 000 Sk),

5/ ako starosta obce S. dňa 5. augusta 1996 uzavrel v P. s M. P. kúpnu zmluvu na odpredaj nehnuteľnosti v obci S. vo vlastníctve obce S. parcela č. X. - zastavaná plocha o výmere 385 m² a dom súpisné číslo X. na nej stojaci, bez súhlasu obecného zastupiteľstva, čím porušil povinnosť uloženú mu zák. č. 138/1991 Zb. o majetku obcí, že zmluvné prevody vlastníctva nehnuteľného majetku obce podliehajú schváleniu obecným zastupiteľstvom a že má povinnosť zveľaďovať, chrániť a zhodnocovať majetok obce, za sumu 60 000 Sk napriek tomu, že cena tejto nehnuteľnosti bola znaleckým posudkom stanovená na sumu 85 800 Sk, čím spôsobil obci S. škodu vo výške 856,40 € (25 800 Sk),

7/ ako starosta obce S. dňa 10. júla 1997 uzavrel v S. s M. Š. kúpnu zmluvu na odpredaj nákladného motorového vozidla zn. FIAT DUCATO 242 E ŠPZ T. vo vlastníctve obce S., bez súhlasu obecného zastupiteľstva, za sumu 30 000 Sk, čím porušil povinnosť uloženú mu zák. č. 138/1991 Zb. o majetku obcí, že zmluvné prevody vlastníctva hnutel'ného majetku nad hodnotu určenú obecným zastupiteľstvom podliehajú schváleniu obecným zastupiteľstvom a že má povinnosť zveľaďovať, chrániť a zhodnocovať majetok obce, čím obci S. spôsobil škodu vo výške 946,03 € (28 500 Sk),

8/ ako starosta obce S. dňa 14. júla 1997 uzavrel v S. so S. D. a J. P. kúpnu zmluvu na odpredaj nehnuteľnosti v obci S. vo vlastníctve obce S. – parcela č. X./X. - zastavaná plocha o výmere 381 m², parcela č. X./X. - zastavaná plocha o výmere 32 m² a budova pálenice súpisné číslo X. postavená na parcele č. X./X., bez súhlasu obecného zastupiteľstva, čím porušil povinnosť uloženú mu zák. č. 138/1991 Zb. o majetku obcí, že zmluvné prevody vlastníctva nehnuteľného majetku obce podliehajú schváleniu obecným zastupiteľstvom a že má povinnosť zveľaďovať, chrániť a zhodnocovať majetok obce, za sumu 50 940 Sk stanovenú znaleckým posudkom, čím obci S. spôsobil škodu vo výške 1 690,90 € (50 940 Sk),

9/ ako starosta obce S. dňa 15. októbra 1997 uzavrel v P. so S. Ď. kúpnu zmluvu na odpredaj nehnuteľnosti v obci S. vo vlastníctve obce S. – parcela č. X., dom, dvor o výmere 694 m² bez súhlasu obecného zastupiteľstva, čím porušil povinnosť uloženú mu zák. č. 138/1991 Zb. o majetku obcí, že zmluvné prevody vlastníctva nehnuteľného majetku obce podliehajú schváleniu obecným zastupiteľstvom a že má povinnosť zveľaďovať, chrániť a zhodnocovať majetok obce, za sumu 150 000 Sk napriek tomu, že cena tejto nehnuteľnosti bola znaleckým posudkom stanovená na sumu 199 180 Sk, čím spôsobil obci S. škodu vo výške 1 632,48 € (49 180 Sk),

12/ ako starosta obce S. dňa 10. októbra 1998 v S. uzavrel s A. H. a D. H. kúpnu zmluvu na odpredaj nehnuteľnosti v obci S. vo vlastníctve obce S. - diel X. od parcely č. X. pred THM ako novovytvorená parcela č. X./X. o výmere 9 m² - zastavaná plocha, diel X. od parcely č. X./X. pred THM ako novovytvorená parcela č. X./X. o výmere 31 m² - zastavaná plocha, diel X. od parcely č. X./X. pred THM ako novovytvorená parcela č. X./X. o výmere 696 m² - zastavaná plocha, bez súhlasu obecného zastupiteľstva, čím porušil povinnosť uloženú mu zák. č. 138/1991 Zb. o majetku obcí, že zmluvné prevody vlastníctva nehnuteľného majetku obce podliehajú schváleniu obecným zastupiteľstvom a že má povinnosť zveľaďovať, chrániť a zhodnocovať majetok obce, za sumu 14 720 Sk stanovenú v zmysle vyhl. č. 465/1991 Zb. o cenách stavieb, pozemkov, trvalých porastov, úhradách za zriadenie práva osobného užívania pozemkov a náhradách za dočasné užívanie pozemkov v znení neskorších predpisov, čím spôsobil obci S. škodu vo výške 488,61 € (14 720 Sk),

14/ ako starosta obce S. dňa 13. októbra 1998 uzavrel v P. s I. Ď. a S. Ď. kúpnu zmluvu na odpredaj nehnuteľností v obci S. vo vlastníctve obce S. – parcela č. X./X. - zastavaná plocha o výmere 272 m² a dom súpisné číslo X. na nej stojaci, bez súhlasu obecného zastupiteľstva, čím porušil povinnosť uloženú mu zák. č. 138/1991 Zb. o majetku obcí, že zmluvné prevody vlastníctva nehnuteľného majetku obce podliehajú schváleniu obecným zastupiteľstvom a že má povinnosť zveľaďovať a zhodnocovať majetok obce, za sumu 70 000 Sk napriek tomu, že cena tejto nehnuteľnosti bola znaleckým posudkom stanovená na sumu 97 380 Sk, čím spôsobil obci S. škodu vo výške 908,84 € (27 380 Sk).

Za to súd obvinenému uložil podľa § 213 ods. 2 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z., § 36 písm. j/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z., § 37 písm. h/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z., podľa § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z., úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok, výkon ktorého bol obvinenému podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. podmienčne odložený a zároveň podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. obvinenému určil skúšobnú dobu vo výmere 1 (jeden) rok.

Zároveň podľa § 228 ods. 1 Trestného poriadku č. 141/1961 Zb. obvinenému súd uložil povinnosť nahradiť škodu poškodeným J. L., nar. X., bytom S., H. X., A. B., nar. X., bytom S., D. X., D. K., nar. X., bytom P., P. X., každej v sume 20,91 €.

Podľa § 229 ods. 1 Trestného poriadku č. 141/1961 Zb. súd poškodené strany: D., a.s. E. X., B., IČO: X., Obec S., Sociálna poisťovňa, pobočka T., N. X./X., IČO: X., V., a.s. so sídlom B., M. X., IČO: X. a Okresný úrad práce P. s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Proti rozsudku Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 1To/32/2012, z 11. decembra 2012, podal písomným podaním z 28. januára 2016 prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Pavla Trnku, advokáta v Bánovciach nad Bebravou, obvinený J. J., dovolanie.

Dovolanie podal z dôvodu dovolania uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, t. j. že zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu a z dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, t. j. rozhodnutie je založené na nesprávnom

právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku č. 301/2005 Z. z. z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Trestného poriadku č. 301/2005 Z. z. rozsudkom vyslovil, že rozsudkom Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 1To/32/2012, z 11. decembra 2012, bol porušený zákon v ustanovení § 264 ods. 1, § 259 ods. 3 Trestného poriadku č. 141/1961 Zb. a v ustanovení § 2 ods. 1, § 213 ods. 2, § 122 ods. 10 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. a aby podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku č. 301/2005 Z. z. napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre zrušil a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku č. 301/2005 Z. z. prikázal Krajskému súdu v Nitre, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Uviedol, že napadnutý rozsudok krajského súdu považuje za nezákonný z dôvodu, že v konaní boli porušené ustanovenia zabezpečujúce právo obvineného na obhajobu (§ 258 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku č. 141/1961 Zb.), pričom podľa § 264 ods. 1 Trestného poriadku č. 141/1961 Zb. súd, ktorému bola vec vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd a je povinný vykonať úkony a doplnenia, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Uviedol, že v trestnej veci obvineného rozhodol v tom čase na jej prejednanie príslušný Okresný súd Partizánske, sp. zn. 1T/144/2000, z 19. februára 2002, pričom na základe odvolania obvineného bol tento rozsudok zrušený uznesením v tom čase na rozhodovanie príslušného Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 3To/5/2003, z 24. septembra 2004. Okresný súd Topoľčany, ktorý ďalej vo veci konal, však rozhodol v rozpore s právnym názorom vysloveným Krajským súdom v Trenčíne, pričom tento závažný nedostatok Krajský súd v Nitre v dovolaní napadnutom rozsudku nenapravil.

Z rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 3To/5/2003, z 24. septembra 2009 vyplýva, že sa súd plne stotožnil s odvolaním obvineného vo vzťahu k právnemu posúdeniu skutku pod bodom 1/ napadnutého rozsudku v tom smere, že tento skutok nie je vzhľadom na právnu úpravu účinnú v čase jeho spáchania možné posúdiť ani ako trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. ani ako trestný čin sprenevery podľa § 248 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. Aj keď následne Okresný súd

Topoľčany upustil od posúdenia predmetného skutku ako trestného činu podľa § 158 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., znovu v rozpore s právnym názorom odvolacieho súdu pri nezmenenej dôkaznej situácii posúdil tento skutok ako trestný čin sprenevery iba s tým rozdielom, že s použitím zásady vyjadrenej v § 2 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. skutok kvalifikoval ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z.

Je zároveň presvedčený, že posúdenie tohto skutku podľa neskôr účinného zákona s poukazom na ustanovenie § 2 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. neprichádzalo do úvahy vzhľadom na skutočnosť, že neskoršia právna úprava na rozdiel od právnej úpravy v čase spáchania skutku dovoľovala skutok opísaný v rozsudku právne postihnúť spôsobom, ktorý nebol pre páchatel'a priaznivejší a to ani v prípade, ak by trestný postih tohto skutku ako trestného činu sprenevery podľa § 248 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. vôbec prichádzal do úvahy. Z uznesenia Krajského súdu v Nitre vyplýva, že sa tento súd s dôvodmi podaného odvolania obvineného stotožnil aj ohľadne posúdenia ďalších skutkov uvedených v rozsudku, keď uviedol, že odvolacie námietky sú aj vo vzťahu k prijatým právnym záverom dôvodné nielen vo vzťahu ku skutku v bode 1/ rozsudku, ale aj vo vzťahu k ďalším skutkom. Pokiaľ Krajský súd v Nitre v rámci konania o odvolaní obvineného toto pochybenie prvostupňového súdu nenapravil, konal a rozhodol v rozpore so zákonom.

Odvolací súd podľa obvineného pochybil aj v tom smere, že svojím rozsudkom zrušil prvostupňový rozsudok čo do výroku o vine iba v bodoch 2/, 3/, 12/, 14/, sám však podľa § 259 ods. 3 Trestného poriadku č. 141/1961 Zb. rozhodol o vine tak, že uznal obvineného za vinného zo skutkov v bodoch 2/, 3/, 4/, 5/, 7/, 8/, 9/, 12/, 14/.

Uviedol, že ak odvolací súd mal za to, že obvineného musí uznať za vinného nielen zo skutkov pod bodmi 12/ a 14/, ohľadne ktorých zrušil výrok o vine ale aj zo skutkov pod bodmi 4/, 5/, 7/, 8/, a 9/, ktoré spolu so skutkami pod bodmi 12/ a 14/ kvalifikoval ako trestný čin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 255 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona č. 140/1961 Zb., mal vzhľadom na to, že sú jediným trestným činom, zrušiť výrok o vine aj ohľadne skutkov 4/, 5/, 7/, 8/, 9/, alebo ak už zrušil výrok o vine len ohľadne skutkov pod bodmi 12/ a 14/, mal vo svojom rozsudku nahradzovať výrok prvostupňového súdu o vine iba v rozsahu v akom prvostupňový rozsudok zrušil.

Obvinený zároveň poukázal na § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku s poukazom na argumentáciu uvedenú v odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 1T/144/2000, z 19. februára 2002. Z viacerých dôvodov považuje za nesprávne právne posúdenie konania obvineného v bode 1/ tohto rozsudku a zhodne v bode 1/ rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo 14. novembra 2011, sp. zn. PE-1T/144/2000, ako trestného činu sprenevery či už podľa § 248 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. alebo podľa § 213 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. Odhliadnuc od správnosti posúdenia konania obvineného ako trestného činu sprenevery v ďalších bodoch rozsudku Okresného súdu Topoľčany v bode 6/, 10/, 11/, 13/, 15/ a bode 16/ by konanie obvineného už ani podľa Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005 ani podľa Trestného zákona účinného od 1. januára 2006 nemohlo vzhľadom na nedostatok časovej súvislosti medzi všetkými týmito skutkami napĺňať znaky jediného pokračujúceho trestného činu, čo znamená porušenie aj ďalších ustanovení Trestného zákona (§ 89 ods. 19 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., resp. § 122 ods. 10 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z.).

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Topoľčany písomným podaním z 29. februára 2016, v ktorom uviedla, že neboli naplnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. i/ Trestného poriadku. Navrhla dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku odmietnuť. Uviedla, že právo na obhajobu obvineného nebolo porušené z dôvodu, že obvinený mal zvoleného obhajcu, ktorý v celom priebehu konania na súde uplatňoval svoje práva. Konanie obvineného bolo posúdené po právnej stránke zákonným spôsobom a obvinený sa dopustil trestnej činnosti a táto vykazovala znaky pokračovacieho konania. Dovolanie obvineného považuje preto za nedôvodné, plne sa stotožňuje s právoplatným rozhodnutím súdu druhého stupňa a nemá pochybnosti o správnosti skutkových zistení Okresným súdom Topoľčany a následne i Krajským súdom v Nitre. Správnosťou skutkových zistení a zmenou v hodnotení týchto zistení sa v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku nie je možné zaoberať.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) primárne zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Trestného poriadku), v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku) a za splnenia podmienky, že obvinený využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1

Trestného poriadku) a v súlade s ustanovením § 373 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie podal prostredníctvom svojho obhajcu. V dovolaní je zároveň uvedený dôvod dovolania podľa § 371 Trestného poriadku a dovolanie je riadne odôvodnené (§ 374 Trestného poriadku).

Podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku ak bol dovolacím súdom zistený dôvod dovolania podľa § 371 Trestného poriadku, vysloví rozsudkom porušenie zákona v príslušných ustanoveniach, o ktoré sa tento dôvod opiera.

Podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku súčasne s výrokom uvedeným v odseku 1 dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie alebo jeho časť, alebo aj chybné konanie, ktoré napadnutému rozhodnutiu predchádzalo. Po zrušení rozhodnutia odvolacieho súdu dovolací súd podľa okolností prípadu zruší aj predchádzajúce rozhodnutie súdu prvého stupňa. Ak je nezákonný len niektorý výrok napadnutého rozhodnutia alebo rozhodnutia súdu prvého stupňa a ak ho možno oddeliť od ostatných, zruší dovolací súd len tento výrok. Ak však zruší, hoci len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad. Zruší aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku dovolací súd po zrušení napadnutého rozhodnutia alebo niektorého jeho výroku prikáže spravidla súdu, o ktorého rozhodnutie ide, aby vec v potrebnom rozsahu prerokoval a rozhodol.

Podľa § 382a Trestného poriadku dovolací súd môže rozhodnúť aj na neverejnom zasadnutí o dovolaní, ak zistí, že dôvody dovolania, ktoré bolo podané v prospech obvineného, sú zjavne preukázané a je zrejmé, že vytýkané nedostatky povedú k postupu podľa § 386 a § 388 ods. 1.

Dovolací súd po zistení, že nie sú dané žiadne zákonné dôvody pre odmietnutie dovolania, prerokoval dovolanie na neverejnom zasadnutí podľa § 382a Trestného poriadku, so zameraním na dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. i/ Trestného poriadku.

Dovolací súd po preskúmaní veci zistil, že zákon bol porušený napadnutým rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 11. decembra 2012, sp. zn. 1To/32/2012, v neprospech

obvineného J. J. z dôvodu § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku a že vytýkané porušenie zákona povedie k postupu podľa § 386 a § 388 ods. 1 Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu.

Prvý z dovolacích dôvodov, ktoré dovolateľ uplatnil, je dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, podľa ktorého dovolanie možno podať, ak bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu. Dovolací súd však takéto zásadné porušenie práva na obhajobu obvineného J. J. nezistil.

Právo na obhajobu v zmysle citovaného dovolacieho dôvodu sa chápe ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého práva obhajoby. Z dikcie tohto ustanovenia je jednoznačne zrejmé, že len porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom je spôsobilým dovolacím dôvodom. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o zásadné porušenie práva na obhajobu ide najmä v prípade, keď obvinený nemal v konaní obhajcu, hoci v jeho trestnej veci boli splnené podmienky povinnej obhajoby. V posudzovanej veci o takýto prípad nejde. Obvinený J. J. mal obhajcu, prostredníctvom ktorého uplatňoval svoje práva (JUDr. Pavol Trnka), a to v konaní podľa Trestného poriadku č. 141/1961 Zb. (§ 564 ods. 3 Trestného poriadku č. 301/2005 Z. z.).

Ak obvinený porušenie práva na obhajobu v podanom dovolaní vyvodzoval na základe toho, že Okresný súd Topoľčany rozsudkom zo 14. novembra 2011, sp. zn. PE-1T/144/2000, nerešpektoval právny názor Krajského súdu v Trenčíne vyslovený v uznesení z 24. septembra 2004, sp. zn. 3To/5/2003 a takéto pochybenie nenapravil následne ani Krajský súd v Nitre rozsudkom z 11. decembra 2012, sp. zn. 1To/32/2012, uvedenú námietku nemožno subsumovať pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, ale iba pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

V posudzovanej veci dovolacím súdom porušenie práva na obhajobu obvineného nebolo zistené, preto nemohol byť naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Z ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku vyplýva, že dovolací súd nepreskúmava skutkové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie súdu, teda nepreskúmava ani neúplnosť skutkových zistení ani nesprávne hodnotenie dôkazov. Rozsah jeho prieskumnej povinnosti je vždy vymedzený len dovolacím dôvodom, pre ktorý je dovolanie podané. Skutkový stav je v prípade rozhodovania o dovolaní hodnotený len z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené, teda či sú právne kvalifikované v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva. Skutkové zistenia a preskúvanie ich správnosti je vecou prvostupňového a odvolacieho súdneho konania, nie konania o dovolaní, pretože dovolací súd ex lege nemôže skúmať správnosť a úplnosť zisteného skutku a tento meniť.

Vo vzťahu k zistenému skutku však možno namietat', že tento mal byť posúdený ako iný trestný čin, resp. že skutok nevykazuje znaky žiadneho trestného činu. Najvyšší súd Slovenskej republiky vychádza z toho, že tento dovolací dôvod súvisí s nesprávnou aplikáciou zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu na zistený skutkový stav, (ktorým je ako už bolo uvedené dovolací súd viazaný), prípadne nesprávnej aplikácie iných noriem hmotného práva. Dovolací súd hodnotí skutkový stav pri rozhodovaní o dovolaní, ktoré sa opiera o dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku len z toho hľadiska, či skutok, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného, bol v skutkovej vete rozsudku vymedzený tak, aby zodpovedal znakom skutkovej podstaty príslušného trestného činu.

Podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. c/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. trestný čin sprenevery spácha ten, kto si prisvojí cudziu vec, ktorá mu bola zverená, a spôsobí tak na cudzom majetku škodu väčšiu ako osoba, ktorá má osobitne uloženú povinnosť chrániť záujmy poškodeného, alebo ako správca konkurznej podstaty.

Podľa § 7 ods. 1 zák. č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení obec financuje svoje potreby predovšetkým z vlastných príjmov, zo štátnych dotácií, ako aj z ďalších zdrojov.

Skutková podstata trestného činu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ a písm. c/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. **vyžaduje prisvojenie si cudzej veci**, ktorá bola obvinenému zverená. Objektom tohto trestného činu je vlastníctvo veci a predmetom útoku je cudzia vec, ktorá bola páchatel'ovi zverená. Zverenou vecou sa rozumie vec vo vlastníctve inej osoby, ktorú má páchatel' na základe zmluvy v oprávnenom užívaní alebo z dôvodov plnenia určitých úloh podľa dispozície jej vlastníka v držbe so záväzkom použiť ju len na dohodnutý účel alebo podľa dohodnutých podmienok ju vlastníkovi vrátiť. Vec je zverená páchatel'ovi, ak je mu odovzdaná do faktickej moci (do držby) s tým, aby s vecou nakladal určitým spôsobom. Páchatel' si prisvojí vec, ktorá mu bola zverená, ak s ňou naloží v rozpore s účelom, na ktorý mu bola cudzia vec daná do opatrovania alebo do dispozície, a to spôsobom, ktorý marí základný účel zverenia. Z obsahu spisu je zrejmé, obvinený J. J. ako starosta obce S. z prostriedkov obce v zmysle § 7 ods. 1 zák. č. 369/1990 Zb. za obdobie apríl 1994 až máj 1998 v zmysle skutkovej vety 1/ z miezd zamestnancov obce S. odvody zrazil, ale tento účtovný postup neuviedol do konečnej fázy tým, že tieto neodviedol príslušným orgánom, ale tieto si „*ponechal pre ďalšie hospodárenie obce a zabezpečenie iných finančných potrieb obce*“. Obvinený si teda neprisvojil peňažné prostriedky vo výške odvodov pre seba v pravom slova zmysle, nenaložil s peňažnými prostriedkami ako s vlastnými, tieto naopak reálne zrazil, ale ich neodviedol a teda neuhradil z rozpočtu obce a tým boli ponechané peňažné prostriedky vo forme odvodov v rozpočte obce pre ďalšie potreby obce. Obvinený teda nenakladal s vecou (§ 130 ods. 1 Trestného zákona) spôsobom ako s vecou vlastnou a zo skutkovej vety ani nevyplýva ich vynaloženie na konkrétny účel. Znak skutkovej podstaty trestného činu sprenevery vyžaduje, aby si osoba, ktorej boli zverené cudzie veci do dispozície aj tieto veci neoprávnene prisvojila. Obvinený ako štatutárny orgán obce poverený výkonom obecnej správy, oprávnený disponovať s prostriedkami obce, uskutočnil zrazenie odvodov z miezd zamestnancov, ktoré však vo forme dane v rozpore zadržal a neodviedol príslušnému príjemcovi, čím pre obec zadovážil neoprávnený prospech, pričom tieto peňažné prostriedky obvinený bezdôvodne nevyplatil ani sebe ani inej osobe, ale si ich ako starosta obce ponechal v rozpočte obce (neodvedenie dane a poistného).

Na tomto mieste je potrebné uviesť, že aj keď nedostatok odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu nie je dovolacím dôvodom podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, ktoré predpokladá porušenie práva na obhajobu len v procesnoprávnom význame a nezahŕňa aj prípady nedostatku odôvodnenia súdneho rozhodnutia (III. ÚS 83/2009),

dovolací súd uvádza, že ak napadnutým právoplatným rozsudkom krajského súdu bol obvinený uznaný za vinného zo spáchania prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. c/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z., vychádzajúc z dikcie ustanovenia § 125 Trestného poriadku č. 141/1961 Zb., mala by tomu zodpovedať aj kvalitatívna stránka odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu v spojení s odôvodnením rozsudku okresného súdu, vychádzajúca z požiadavky presvedčivosti a preskúmateľnosti rozsudku (rozhodnutia súdov oboch stupňov tvoria jednotu). V tejto súvislosti je povinnosťou súdu okrem iného uviesť aj svoje právne stanovisko vo veci vrátane uvedenia dôvodov, pre ktoré videl v konaní obvineného naplnené zákonné znaky určitého trestného činu. Ak je odôvodnenie výroku o vine vo vzťahu k niektorému zo znakov trestného činu nepreskúmateľné, takéto odôvodnenie je minimálne z hľadiska vytvorenia priestoru na náležité preskúmanie rozsudku z vecnej stránky, neudržateľné. Krajský súd pritom vo vzťahu k právnemu posúdeniu trestného činu sprenevery v rámci všetkých skutkov (1/, 6/, 10/, 11/, 13/, 15/, 16/) konštatoval *„po vykonanom dokazovaní a jeho následnom vyhodnotení súd prvého stupňa právne kvalifikoval konanie obvineného v bodoch 1/, 6/, 10/, 11/, 13/, 15/ a 16/ ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. c/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z., pretože si prisvojil cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu a spáchal taký čin ako osoba, ktorá má osobitne uloženú povinnosť chrániť záujmy poškodeného“* (strana 17) v spojení s rovnakým odôvodnením rozsudku okresného súdu, ktorý uviedol: *„konanie obvineného v bodoch 1/, 6/, 10/, 11/, 13/, 15/, 16/ rozsudku súd právne kvalifikoval ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. c/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. účinného v čase vyhlásenia rozsudku, pretože z hľadiska časovej pôsobnosti je to pre obvineného priaznivejšie. Obvinený v týchto bodoch rozsudku prisvojil si cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu a spáchal taký čin ako osoba, ktorá má osobitne uloženú povinnosť chrániť záujmy poškodeného“* (strana 13). Odôvodnenie rozhodnutí oboch súdov je všeobecne bez akejkoľvek konkretizácie s ohľadom na vykonané dokazovanie a vykazuje znaky arbitrárnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na uvedené konštatuje, že námietka obvineného vo vzťahu k právnemu posúdeniu skutku 1/ je dôvodná. **Skutková veta bodu 1/** tak ako bola ustálená v napadnutom rozsudku (na rozdiel od bodu 6/, 10/, 11/, 13/, 15/, 16/ v znení skutkovej vety „finančné prostriedky použil obvinený pre svoju potrebu“), vzhľadom na vyššie uvedené **neobsahuje všetky zákonné znaky trestného činu sprenevery**

podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ a písm. c/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z., z ktorého bol obvinený J. J. právoplatne uznaný za vinného, čím konanie obvineného bolo nesprávne právne posúdené v rozpore s príslušnými ustanoveniami hmotného práva a bol tak naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

V súvislosti s právnou kvalifikáciou skutkov 6/, 10/, 11/, 13/, 15/, 16/ sa súde nižších stupňov zaoberali časovou pôsobnosťou Trestného zákona, keď trestnosť činu správne posúdili podľa zákona, ktorý bol pre obvineného priaznivejší – Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. /§ 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ a písm. c/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. (trestná sadzba 1 až 5 rokov), § 248 ods. 4 písm. a/ Trestného zákona č. 140/1961 Zb. (trestná sadzba 2 až 8 rokov)/. Vo vzťahu k ostatným skutkom sa dovolací súd s právnym posúdením veci krajským súdom zároveň stotožňuje.

V tejto súvislosti je ešte potrebné vzhľadom na námietku obvineného vytknúť odvolaciemu súdu formálne – právne nedostatky výrokovvej časti rozsudku. Ak odvolací súd vo vzťahu k všetkým skutkom 1/ až 16/ zrušil len výrok o vine v bodoch 2/, 3/, 12/, 14/ rozsudku súdu prvého stupňa, nebolo žiaduce formálne “duplicítne“ uznať obvineného za vinného “opätovne“ za skutky 4/, 5/, 7/, 8/, 9/, ktoré uviedol vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku a za ktoré ho uznal vinným už okresný súd, pričom vo vzťahu ku skutkom 1/, 6/, 10/, 11/, 13/, 15/, 16/ práve naopak takto krajský súd nepostupoval, čím procesný postup v tomto smere bol zmätočný.

Nad rámec dovolania dovolací súd uvádza, že odvolací súd bol povinný postupovať podľa § 9 ods. 2 zák. č. 659/2007 Z. z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike a o zmene a doplnení niektorých zákonov, podľa ktorého peňažné sumy v slovenskej mene, ktoré sú uvedené v rozhodnutiach súdov, sa odo dňa zavedenia eura považujú za peňažné sumy v eurách, a to v prepočte a so zaokrúhlením podľa konverzného kurzu, tohto zákona a ďalších pravidiel pre prechod na euro; uvedená skutočnosť rovnako však nemá vplyv na zachovanie totožnosti skutku.

Pokiaľ ide o námietku obvineného no posúdenie otázky viazanosti súdu prvého stupňa právnym názorom vtedajšieho odvolacieho súdu Krajského súdu v Trenčíne, ktorý vyslovil v uznesení z 24. septembra 2004, sp. zn. 3To/5/2003, ktorým bol predchádzajúci rozsudok prvostupňového Okresného súdu Partizánske zrušený a vec vrátená prvostupňovému

ale už Okresnému súdu Topoľčany na ďalšie konanie, dovolací súd uvádza, že súd prvého stupňa je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu pri posudzovaní otázok tak hmotného práva ako i procesnoprávných predpisov (§ 264 Trestného poriadku č. 141/1961 Zb.) a uvedené platí len pre ten skutkový stav, z ktorého vychádzalo rozhodnutie súdu prvého stupňa, t. j. Okresného súdu Topoľčany. Z uznesenia Krajského súdu v Trenčíne, ktorým bol predchádzajúci rozsudok Okresného súdu Partizánske zrušený a vec vrátená prvostupňovému Okresnému súdu Topoľčany na ďalšie konanie, však vyplýva, že Okresný súd Topoľčany vykonal v súlade s právnym názorom súdu vyššieho stupňa nové dokazovanie vo veci, čo pri právnom posúdení veci vyvodzoval súd už zo zmeneného stavu veci, t. j. z ďalšieho vykonaného (doplneného) dokazovania vo veci.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vo výroku tohto rozsudku porušenie zákona v neprospech obvineného J. J., v ustanoveniach § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. c/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z., v ustanovení § 256 Trestného poriadku č. 141/1961 Z. z. a podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu nielen vo vzťahu k bodu 1/, ale z dôvodu formálneho pochybenia krajského súdu a sprehľadnenia procesného postupu v celom rozsahu.

Dovolací súd zároveň zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku Krajskému súdu v Nitre prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol pri rešpektovaní vysloveného právneho názoru (§ 391 ods. 1 Trestný poriadok).

+ + +

Podľa § 380 ods. 2 Trestného poriadku ak sa vykonáva na obvinenom trest odňatia slobody uložený mu pôvodným rozsudkom a dovolací súd na dovolanie výrok o tomto treste zruší, rozhodne súčasne o väzbe.

Z obsahu predloženého spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že u obvineného sa nejedná o prípad podľa vyššie citovaného ustanovenia § 380 ods. 2 Trestného poriadku, preto nebolo potrebné rozhodovať o väzbe obvineného.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 1. augusta 2017

JUDr. Jana S e r b o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová